

ŽENSKÁ HLÍDKA

Pofadatelka M. Hurešová

JARNÍ.

Marie Šedlbauerová.

Tak teskno je mi v srdce hloubi, kdy zima v jiné kraje letí, a na omáclé bujné sněží, se skvívan a družkou v písní snoubí;

kdy v záhoně první květy k novému žití země bují a toužné vzdechy mladé hrudi nadarmo tají různé rety;

kdy zas zní píseň slavikova, v níž něhu, lásku, naději vkládá, a přiroda, ta věčná mladá, všem tvořím hepece lásky slova.

Proč teskno je mi v srdce hloubi, kdy zima letí v jiné kraje a slunko zářící květy hraje, a jasmín zve nás v stinné loubi,

kdy vlahý vánek chladí líce a vltám bouřným hrudí je těsná, a v rosné jitrě bují ze sna nás životově vlnavé víry?

Tak teskno je mi v době krásy a žalno mi vždy v jaru bude, že srdce mé tak štěstím chudé si představuje zaslé časy,

ty doby lásky, doby snění, z nichž žijí mi jen marné touhy a místo štěstí — smutek dlouhý — z něž není pro mne vykoupení.

Prispěvky pro válkou postižené krajany:

Dne 2. dubna	\$16.25
Paní čtenářka z Missouri	10
Pan Franž Žila, Verdigre, Neb.	2.00
Paní Josie Novotná, Clark-son, Neb.	10
Pan Fr. Fischer, Finlayson, Minn.	10
Pan John E. Brasina, Box 19, R. 2, Kanopolis, Kans.	50
Paní Anna Kelmová, Seneca, Kans.	50
Paní Milostina Hurešová, Omaha, Neb.	10
Paní Adolf Homomichlová, Wilson, Kans.	10
Celkem	\$19.75

TEN, JENZ MŮŽE DÁT, JEST MNOHEM ŠTASTNĚJŠÍ TO HO, JENZ MUSÍ BRÁT.

Draží krajané a krajaneky! Tímto srdceplným dikem ve jménu našich těžce pronásledovaných krajanů ve staré vlasti za přispěvků ma zaslané, kterýmižto obnos jsou odevzdala dne 7. t. m. ve schůzi Národního Sdružení pokladník těchto ku přípojení ku ostatním sbírkám a který bude současně ve všech listech kvitován ve zprávě onoho tělesa.

Je nás Čechů zde v Americe usazeno hezké množství a když každý z nás jen několiká centy přispěje, můžeme poskytnouti pomoc vydatnou ubohým, kteří trpí za jiné. Kdo jednou prožil nedostatek a k tomu ještě byl hlídán a pronásledován barbarskou vládnou a vymánil se z oková těch a ocelu se na svobodě; ten, tudíž, může tím spíše vyvoliti postavou těch, jenž prožívají tyto kruté chvíle v naší staré vlasti, a nemu- ště tudíž nikdo litovati toho má- lého přispěvků, který ve prospěch jim věnuje. Je třeba, bychom hlídali stále ty deseky skládati na oltář naší dralé vlasti a to právě v tuto chvíli rozhodnou. Ti, kteří naši pomoc vyžadují, vě- řte, jsou politování-hodní a každý z nás musí uznati, že je chová- vší nejšťastnější v case, když žádné pomoci nepotřebuje a to zvláště veřejných sbírek. A již ta vědomí nás má blaziti, že se nal- čáme mezi těmi šťastnými, kteří mohou dát a nemusí nicého po- dovat, jounce neuvěřitelné. Protož douham, že zde nebude koněti ná- se sbírka a že budeme i nadále pokračovati v této slachetné, hu- manit. práci a sice tak dlouho, dokud bude naši polpory tréba. My, matky, zvláště dovedeme vy- cititi náuka, jaká svírají srdce ma- tek, které se musely eriti muzá a synů svých. Již to utrpěti nežl možno žádným penizeu vyhladiti ze srdce, že holem krváci. A je- líkož není nám nážno jinak po- moct, než dejme na jevo alespoň trochu dobré vůle a souceti, který alespoň částečně povahditi tamní trpěci ku dalšímu boji o existenci. V době trudu a těžkomyslnosti jest srozuměná útěcha vítaná.

Božena Zacharová, So. Omaha, Nebr. — Čtená paní pofadatelko! Toužebně očekávané jaro máme již zde a s ním nám hospodynkám přichází také práce v zahrádkách, čistění domu a ošetřování drobné drůbeže. A toto všem, milé čte- nářky, nám poskytuje látku ku psaní do naší "Hlídky", kde se vzájemně poučujeme. Všechna práce má svá pravidla a tak mno- hdy si počínáme při té či oné práci příliš neprakticky, což nám práci přitěžuje a proto dobré poučení se nám dobře nyní ho- dí. Podivila jsem se nemalo oné paní, podepsané Čtenářka, jež nám "babiččinu tajemství". Toť zaji- stě se všem zavděčíte, učiníte-li z babiččina tajemství — tajemství veřejné, ale také zároveň se ne- skrývejte pod takovým zastřeným jménem. Jsme-li si jisty účim- čim chceme veřejnosti prokázatí dobro, tedy své jméno udati má- me, jinak to jest málo důvěry hodné. Co se týče mého úsudku, myslím, že to jest jen pouhý žert, neboť ona tajemná babička by musila býti zvláštní osobou, aby sama jediná tajemství pro lidskou společnost tak důležitě věděla a svět veřejný, na všem možném a vědomém, o tom něčeho nevěděli. Toto vědomosti by zapřete první užiti v rodinách císařských, by plodily prvorozené syny—násled- níky trůnu. Totež jest jen řízení božské — přírodou ustanovené, což žádná lidská vědomost řídití nemůže a nikdy nebude. Prosim- vás, jak by ten svět dopadal, kdy- by si směl v tomto smertu poru- čet? Většina by volila samé sy- ny, ti prý málo spouštějí na svět a když dospějí, jejich ex- stence jsou výnosnější, nežli dč- věte. Decrušku by volili jen jed- nu pro potěšení. Takovému ne- smyslu je rozhodně nevěřim. Za- služnější by bylo, abychom po- jednávaly, jak dítka nam natkám svěrené vychovávat, zvláště novo- rozene, jak živiti, máme-li, aby ve zdraví tělesné i duševně vyspí- va lo. Hlavní věci při životě dítka, jest dlužno toho dbáti, by v pra- videlných přestávkách dítka se kojilo a noční dobu se mu vůbec pokrmu nedávalo. Žaludek dítka jest velmi slabý a tak snadno pod- léhá porušení. Noční krmení dít- ka zhožně působí na jeho zdrá- ví, neboť žaludku jeho jest třeba odpočinku, jako vyspělým po- elodimí činnosti. Zdravé dítka se má kojiti každé dvě hodiny a je-li porušené v nepravidelné sta- lich, tak až za tři až čtyři hod- ny. Chtla jsem, že následky ne- správného zivení dítka si přiušití ssebou následky, až když je již vy- spělé, máje žaludeční obtize a be- lení hlavy. I mně zemřelo první dítka následkem nezdravosti a u- vedomovosti v tomto oboru, ne- kojila jsem dítka mé a špatně- spravena jsem byla v životě jeho. Prchlouchala jsem mnohé přemo- delé matky, které se rády vyná- sí, jak zkuseny jsou, co již dítka- ky používaly, kdozto by byly samy poučování potřebovaly. Doufám, že se více o tomto máse čtenářky rozepíou. Znamenám se s pozdrá- vem!

Čtená přítelkyňo! Těší mne, že jste opět do naší "Hlídky" zavítala a poukazala na sněr a látku, jež je prohlášením zajiště byla by mně zkušeným poskytnuta vy- borná příležitost se poučit. Často- vase navštívá "Hlídky" lidé to- jím mnou, ale všimí čtenáři "Po- kroku" velmi vítána. Zatím, sr- dečně zdraví vás — Pofadatelka

Vilma Veselá, Omaha, Neb., 28. března 1916. — Čtená pofadatelko! Smím vstoupiti! Ale raději ani neovjím, vsřímim pouze hlavu do dveří a rozhlédnu se, jak to asi- asi vyhlíá, že byste se všeodem- rozutekly, jak byste ne spatrily. Můj bratr totiž mě vždy tituloval hlastršem a říkal — "Těbe jen" posadit do zeli a usdila by s sta- sít ptáky a slupice a kdyby tam někdo uviděl tvou stragou hlavu, vysedel by, že tam hoří a povolal by hasiče." Nu a tak já si my- slím, když bych mohla stráti ptá- ky a slupice, že bych také mohla vystráti "Hlídku" a toho on- žádný pad nesmíme dopustit. Ra- ději se budu dívat jen klíčovou dírkou. — Že můj dopis přibje di-

koše, o tom nemám nejmenší po- ehynosti, neboť to nebude po- prvé. Pamatují se, že asi před dvanácti roky mým nejvyšším příjím bylo, státi se spisovatel- kou a první můj článěk, (prosím opravte to, nechtli to dobře. Z ne- dostatku pravého slova jmenuji to článkem). Tedy první můj člán- ek zněl asi následovně: "Pro mladé muže, které se chtějí ženiti. Vyvolte si dívku. Souhlasit s je- jím otcem v politice a s matkou v náboženství. Máte-li soka, poz- rujte jej jedním okem. Je-li to vdovec, pozorujte jej obouma. Ne- zaklánejte se, že nemáte žádné špatné zvyky. Bude na tom dosti, když řeknete, že jste se nikdy ne- slyšeli ze spaní chrápat. Sednete- li si na nějakou zvykačí gumu, kterou malý Vilík započel na zdi- lí právé, když máte poprvé na obě nové jarní kalhoty, usmějte se sladce a poznamenejte, že jest vám úplně lhostejno, zda sedíte na zdi- lí anebo na žvýkačí gumě a že kluci "holt" jsou kluci! Býval- ste jimi také. Když při první vaší návštěvě dívka, do které jste se zamilovali, jest jako ledovec a počíná si jako třichá studená vlna, odejďte brzo a zůstaňte nějaké čas doma. Žena v její hodné zmrznutí, jest nejistá a těžko jest jí vyhověti. Ve studeném počasí si dčte "s bohem" v dome. Neroz- tuhujte se s tím, až ku přední brance, zdá-li tam totiž je nějaká přední hračka, a nedvěje záclonu, ku přísti neuvážiti, zdušie, ač, b- lékavým něčím, by vám pomu- hly je utrápit k smrti, až si jí vy- mcte. Je-li tam nějaký nebezpečný hraček, který má ve zvyku při- řiti právé, když si jeho přítomno- sti nejmén přejete a který má velkou zálibu v vřelém nemilých pozámek o vašem nosu, přimouj- te mu pravdělně vystupenky do ú- vadla. Nikdy nečtete o svých li- nanených poměrech. Jest to velice- nemilé nevěstě, která si předsta- vovala život s vámi v přepychu seznati příliš pozdě, že od ní oč- káváte prosbu k plešatému oter, aby vám pomohl z břemny. Nikdy nebuďte příliš nečnými. Nikdy neříkejte: "Tato malá ručka, a- bude moje, nebude mout, úpl- ně dělá," jako by nějaká roz- umná žena mohla býti. Křastnou takto mařiti drachovně čas. A- dříve obyčejně miva dobrou pa- mět pro taková nesmyslná slova v době námby a často po letech když máje nádobí, aneb vám sprá- vje káhoty, připomene vám to- tótem sarkasticky studeným." — Když jsem článěk odeslala, nena- hla jsem se přístihó týdně dočkat, zda-li bude uveřejněn a když sku- tečně po dvou týdně jsem jej viděla v novinách, byla jsem, na- pokraji nebes. Viděla jsem se již na vřelou slávy. Ovšem že jsem se nepodepsala pravým jménem. Vždyt všichni spisovatelé píší pod jiným jménem a jak jsem si my- slila, napíši-li nějakou ostovnu, a- alespoň žádný neví, komu se- snaje. Jelikož jsem nevěděla, je- ký název bych tomu dala, napsala jsem jak pz uvedeno: "Pro mladé- muže, které se chtějí ženiti" a- redaktor anebo sazece nazval. To však feulletonem — m a napsal- li to redaktor, tedy to byl repu- ebný feulleton. De dno, ne- vim význam toho slova a vyslovit- je také nemohu, leda bych si pře- kroučila jazyk; ale vždyt mne to slovo připadalo asi tak jako ne- smyslná hloupost, aneb obchěb- hloupý nesmysl. Po case napsala jsem opět jeden článěk. Nepa- mätuji se tudíž, co to bylo, ale bez- pochyby opět nějaký feulleton a- když ten byl uveřejněn, napsala- jsem již, že jsem skutečnou spo- sávkou a v chvíli jsem se dala do psaní třetího. A proč bych jej ne- poslala nějakterému jinému listu, dok se o mě ostatní listy dovo- válehu budou čtít, abych pro ni- psala. Pak po dva měsíce jsem- úplně prohlédla list, ale o máse tou- atí pomátky. Toum jsem vno- hly rezumět. Byla jsem v hlubou- tuse uražena. Když mně užel za- to učen platit ani bych se nevděti- ale zadatno jim to písi a oni mu- hli, ani neobisknou. Nevděčte! Vsk to poslu opět onomu první- mu listu, který byl tak hodný a- šba první články otisknul. Mezi- tím ale radice moje převstali list odebrat a já, obávaje se, že bych se ve vřiti své slávy neviděla, u- saukla jsem jej prosatno do ku- řu a po čase se mně spisovatelky- ovšlenky z hlavy vykouřily. Tak- skončila moje spisovatelská kari- jéra. — Prosím, čtená pofadatelko

opravte chyby, zda-li totiž můžete dopis přečíst, pakli ne, myslím, že se vám hodí na rozdělání ohně. Vím, že mě samotnu, když dostanu dopis, nic tak nedopálí, jako špatný rukopis, ale takto si ani ne- vzpomenu, že se s mým dopisem má trápit pofadatelka, nebo saze- Teto Vítamvsová, pište častěji Váš dopis je vždy první, který hledám v "Ženské Hlídece". Pane Šotrab, vaše bramborové litanie jsou výborné. A když opět navští- víte "Hlídku"? Čtená přítelkyňo! Díky za do- pis, jen pište častěji, neb dopisy oplývají humorem každý rád etc. Bavieme se těšiti na pokračování. V úctě Pofadatelka.

Louisa Pospíšilová, Los Angeles, Cal., 28. března 1916. — Čtená re- dakce! Je mou povinností Vám oznámit, že kalendář Američanů jakož i 3 čísla "Pokroku" jsou- obdržela a s potěšením Vám sdě- luji, že mně časopis nyní dočkáti správně. Při této příležitosti za- siílám též básně, která se mně do- stala do rukou v reči anglické a- já jsem jí do češtiny přeložila pro "Pokrok". Doufám, že se tím čtenářům a čtenářkám zavděčim, neboť vim, že Češi mají Vilema a- básně ona líčí Vilemův skou, nebude-li mu Bih nápmoe- ným, neboť se stává vždy do první řady před Bohem. "Já" a Bih! Toť hesla Wilhelmova. Nyu! ale- slyšme jeho modlitbu, což lépe ře- čeno zolza k Bohu: Bože, Bože milý Bože, pozornost- má mně dát o slyšení volá k Tebe — Vilem- kumarlet; jedno slovo nebo dvě čeh's Tebou, promluvit; přecež ustav svoje nebo a- slyš- ení chci Ti říci, neb tyká se to mně samého — i- sedmí synu mysl, a Německo na milost kladu já de- rukou svých. Ty vši, můj Bože, po všechem čas, já přebí Tvůj jsem byl, že by Ty jsi na nebi vládl, vždyt- jsem Ti dovolil, já spojil se s te zemí povždy bý- vřelcem jen a díle slávy společný nebyl Ti zvěděn. A vzdeky jsem Ti dukaz dal, ze- srdce mé Ti vědne, než nyní chci já pámem býti po- práci vědne čerim. Ty nemůžeš mít přitele lepšho než jsem já. v obličech, na zemi i vole — jak- vřelce — Wilhelma! Něž teď k věci — eo já chci, můj Bože, rote jest, bys při mně stál a pomoh' mne zochránit moji čest. Té slávy čest o Bože můj, s radostí Tobě dám. v Německu bude vyzdoben k Tvé- počte každý chrám. A to když pro mne učiníš, neboť- Tě trápit více, upříte! mých hlub' ulasit všech, životě svých. jim přatele pozůstali — dají po- stavit kamen, a já k Tobě se modlit chci — na- věky Amen. Než, poslyš, Bože! jedné rychle, nech s nebe spadnout mne, neb mnsel bych si zastavit mých- voju prudkou seč. Já 12 hodin dávám Ti k zabírní- spojení, neb ani nechtějí se bát nárazu od Němcu. Nuž, Bože můj, klaf zmeť je- a mne nech se v sluněi skvěti, a- tóž i sedmí synu mysl, nám svět necht klau se, vždyt toto všechno vpluší, i- já svou splním čast, a všim svým Němciim rozkaz dno- vly mlouvali vlast, cisare a Tebe- tož. neb ti to dlužuji a- přecež lásky- malou čast i Tobě slubuji. Než návrh můj jak zamítneš, eo- hoz se obávám, jak, Bože, můj, jenom se těš, eo- Tobě ubožám. Já proti Tobě vabourim ho a- po- slyš Zepelín. spojení budou mti klid provola- ni války, a- budim Tobě v klit- V úctě tentokrát dopis svu- končim. Vážena přítelkyňo! Díky za přis- pěvek a těšiti by nás, kdybyste- častěji zavítala do naší ženské- stře. Srdečně vás zdraví — Pofadatelka.

Frank Fischer, Finlayson, Minn., 4. dubna 1916. — Čtená re- dakce! V dopise naleznete přílo- žnou politov. poukázku na před-

platné na milý nám "Pokrok" a 10 ctů, jako přispěvek do sbírky v "Ž. H." Nového všim nemám co psát, jenom že se sem přístho- vala velká ala nového lidu, po- nejvíce však Němeč. Čechu jest zde okolo nás též trochu; ti ale- jsou vzdálení. Snih nám již roztlá- a je z něho všude mnoho vody, tak že ani nemůžeme do města. Rozvážece pošty nám již týden ne- přivezi poštu. Zde je též pěkná farma o 40 akrech na prodej — \$50 za akr. Jest to mezi St. Paul a Duluth, dvě míle od města Fin- layson. Též vám musím sdělit, že se zajímavá o to tajemství čtená- rky "M. D. z Denver". Zdravim- et, paní pofadatelku i celý perso- nál "Pokroku" a veskeré čtená- re.

Čtený příteli! Díky za zasílku, jakož i za přispěvek pro ubohé krajany. Bude nás těšiti, když ča- těji zaslete nějaký dopis do "Ž. H.". Srdečně vás zdraví — Pofadatelka.

J. D. Florianová, Lucas, Kans. — Vážena paní pofadatelko! Přis- lachám dnes na počnět dopisu pí. M. D. z Denver, Colo. Jak vidno, jsou mezi námi ženy upřímné, kte- ře jen kritiky vyhání z dopiso- vání. My ženy jsme různých let a každá spějeme za cílem našich snasůh nám určených životem na- šim. A přecež nebude nám ku škodě, bychom se vzájemně pou- čovaly, neboť starší nezáštné dámy rády by přispěly k uplatnění se mladší generace zkušenostmi svy- mi, kdyby nebylo té nemístné kri- tiky. A přecež, čtená přítelko, myslím, že bude dobře, když bu- dete přispívati vašimi et. dopisy pro poučení nás všech a i vy et. dámy zkušenější pomozte nám- probíratí théma ku sleschlení česko-amerických žen. Vždyt to- nemusí býti právé ta špinavá po- litika, která nás postaví do po- předí, vždyt můžeme spěti za u- sleschtiljším geniem, který nás povznes a uznání máa přikne, neb na politiku mají být ruce zo- mny příliš jemné. Dnes, májece politiku v rukou muži (ženy říde- ce), spějeme do očíste, ale až by se jí obíraly i ženy, spely, bychom do pekla. — Bych nepřisla na prázdno, zde návod na tak zva- nou nádivku: Jeden díl uzeného a dva díly vepřového masa avaru do mēkka, požehnit, do 5 dílu strouhaného bílého chleba, dat 8 vajec, priměřeně asolit, opeřít, rozstrouhat stípku mūs, or. a něco zleště cibulové natě a rozdělati polévku z toho, masa do ně řídko a ne moc husto na těsto, které se- dá pěci na pekáč do ruzova, pak pokrájete na řízky, upěčené oblo- žit okurkama a výtečnā kruc jest hotova.

Bá se n. Ty náš lide vydešený, chudý, jenž nevlastíš ni queon polní- hroudu, jenž od svých práv jsi odstrikován- vsudy, slyš, eo ti zde svým přem radit- budu. Když strast se letem ocá na Te- zene, lavina bdy v cesty Tvě se valí, když vše, eo žádá nadro roztrou- zene, Te osud Tvuj jen v zadu plást j- tu hdi. Když v pouta svíraj' možolnou- Tvou ruku a zadrž vedou bezetnu Te kati, když při práci Ti tezké v stroju- hluku se madaá sila v boji za chleb- krati. Tu pej, ty lide — vlož v ty písn- svoje tu všechnu bídu, která těbe souzí- a ku pochodu prudé bratry svoje, ty proletáře — 10 právu eo touží- bučen.

Ano — budem! Az ta krata- s- movála praskne, az ten trau- kousko-uherský odletí do pekla i s tím svým panovníkem, který bude snad posledním z rodu Habs- burků! — A nyní pište, pane Čer- ný, ale ty štulec jsou mastné, které chová dostano a proto buď- to budu dopisovat anonymně, an- eb psát raději přestanu. Zdravim- mra milovně čtenářky a vřelě-

paní pofadatelku i mé příznivec a dávám všem "good-by!" Čtená přítelkyňo! Ano, nemů- že nám to škodit, budeme-li se na- vzajem poučovat a to právě má a musí býti hlavním účelem naší Hlídky — poučovat se — jedna s druhou pomocí dopisů se seznam- vat; své zkušenosti, jakož i různé vážné nehody a též veselé příhody pro pobavení a výstrahu sdělovat. Budou-li se pak dopisovatelé tím směrem ubírat, nemusíme se obá- vat své jméno uveřejnit. Proto jen pokračujte v psaní pěkných dopi- su, které jsou vždy vítané. Nu- další váš dopis teší se s upřímným pozdravem, Pofadatelka.

Stavíte-li při rychlém vaření kotel nebo nějaký hrnce na oheň, potřeže z venčí dno jeho mastno- tu. Na mastnotu uchytí se kouř i saze, které pak snadno nějakým hadříkem nebo papírem setřete, než kotel nebo hrnce mýti choete. (Další Hlídky na str. 2.)

Modní svět.

9819 — Výbava satstva pro ne- mluvnata. — Jest zapotřebí: Pro čís. 1 "Yoke" šaty — 2 yardy 36 palecové látky. — Pro čís. 2 — kabátek — 2 1/2 yardu 36 palecové látky. — Pro čís. 3 — Bonnet — 1/4 yardu 36 palecové látky. — Pro čís. 4 — Noční šaty — 2 yardy 36 palecové látky. — Pro čís. 5 — Spodnička — 1 1/2 yardu 36 pale- cové látky, kanýr 3/4 yardu 36 pale- cové látky. — Pro čís. 6 — Zástě- ra při jídle 3/4 yardu 36 palecové látky. — Pro čís. 7 — Spodní kal- hotky — 3/4 yardu 36 palecové lát- ky. — Pro čís. 8 — Rompers — 1 3/4 yardu 36 palecové látky. — Pro čís. 9 — Spodní živutek — 3/4 yardu 36 palecové látky. — Pro čís. 10 — Šatky ku hrani — 3 yardy 36 palecové látky. Cena všech mu- strů 10 centů.

1441 — Dámský dressing sack. Strih ve 3 velikostech. Malá, pro- střední a velká. — Prostřední vel- kost vyžaduje 3 1/2 yardu 36 pale- cové látky.

1443—1450 — Dámské šaty. — Živutek 1443, strih v 6 veliko- stech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 palec míry přes prsa. Vyžaduje 2 1/2 yardu 36 palecové látky na velikost prostřední. Sukně 1450, strih v 6 velikostech: 22, 24, 26, 28, 30 a 32 palec míry v pásu. Jest zapo- třebí 3 1/2 yardu 44 palecové látky na prostřední velikost a při dole- ním okraji sukně měří 3 yardy. Těto jsou dva oddělené mustry, z nichž každý stojí 10c a na strih- mu šaty nutno tedy zaslat 20c.

1451 — Divčí šaty s košíčkou. — Strih ve 4 velikostech: 8, 10, 12 a 14 let. Velkost na 12 roku vyža- duje 4 yardy 36 palecové látky.

Každý kdo sobě předplatí na některý z našich listů, obdrží je- den modní vzorek strihů úplně zdarma. Další vzorky za 10c je- den.

Upozorňujeme naše odběratele, aby při objednávce vzorků strihů neodborně udati mimo nazna- čené číslo mustru, jesté míru aneb stáří.

SADEJTE A DOSTANTE SI SKINNER'S NEJVYŠŠÍ JAKOSTI SPAGHETTI 36-stránková kniha předpisů zdarma Skinner Mfg. Co. Omaha Největší továrna na macaroni v Americe